

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Деркача Сергія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
4 липня 2019 року
№ 191-1(П)/2019

Справа № 3-183/2019(4199/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Запорожця Михайла Петровича – головуючого, доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Деркача Сергія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Деркач Сергій Олександрович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності статтям 22, 64

Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з яким не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорюваними положеннями Кодексу „фактично скасовано право на касаційне оскарження судового рішення“, у зв'язку з чим порушено його право на справедливий суд.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання посилається на положення Конституції України, Кодексу, законів України, міжнародних документів, рішення Європейського суду з прав людини, а також судові рішення у своїй справі, копії яких долучені до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону

(пункти 5, 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Деркач С.О., вказуючи на неконституційність положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, обмежився цитуванням окремих статей Кодексу, Конституції України, законів України, Загальної декларації прав людини 1948 року, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, а також рішень Європейського суду з прав людини. Однак цитування без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Крім того, вказуючи на неконституційність оспорюваних положень Кодексу, суб'єкт права на конституційну скаргу аналізує судові рішення у своїй справі, висловлюючи незгоду щодо застосування Верховним Судом у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду цих положень Кодексу. Однак незгода з судовими рішеннями не може вважатися обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень Кодексу (ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(II)/2018, від 6 червня 2018 року № 18-у(II)/2018).

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Деркача Сергія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**